

Arrest

nr. 325 856 van 25 april 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VAN DE VELDE
Kouterstraat 76
9240 ZELE

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 27 november 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 22 oktober 2024 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VAN DE VELDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, geboren te Amsterdam op 25 november 2002.

Op 5 februari 2013 meldde de moeder van de verzoekende partij zich aan bij het gemeentebestuur van de stad Sint-Niklaas om haar aanwezigheid op het grondgebied te melden. Ze verklaarde daarbij dat ze op 19 januari 2013 in België aangekomen was en ze werd in het bezit gesteld van een bijlage 3ter.

Op 13 maart 2013 diende de moeder van de verzoekende partij een 'Aanvraag voor een verklaring van inschrijving als werknemer in loondienst of werkzoekende' (bijlage 19) in. Voor de verzoekende partij en voor 2 van zijn zussen diende zij diezelfde dag een 'Aanvraag voor een verklaring van inschrijving als bloedverwant in neergaande lijn' (bijlage 19) in.

Op 14 augustus 2013 werd een 'Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten' (bijlage 20) genomen inzake de verblijfsaanvraag van de moeder van de verzoekende partij. Aangezien het verblijfsrecht van haar moeder geweigerd werd, kon ook het verblijfsrecht van haar kinderen niet erkend worden.

Op 29 oktober 2013 diende de moeder van de verzoekende partij opnieuw een 'Aanvraag voor een verklaring van inschrijving als werknemer in loondienst' (bijlage 19) in. Ze werd verzocht om ten laatste op 8 januari 2014 nog een aantal bijkomende documenten voor te leggen. Voor de verzoekende partij, een broer en 2 zussen werd diezelfde dag een 'Aanvraag voor een verklaring van inschrijving als bloedverwant in neergaande lijn' (bijlage 19) ingediend.

Op 27 maart 2014 werden de verblijfsaanvragen goedgekeurd en werden instructies gegeven aan de burgemeester van Sint-Niklaas om de moeder van de verzoekende partij in het bezit te stellen van een bijlage 8 / E-kaart met inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 4 juli 2019 werd de verzoekende partij door de Jeugdrechtbank te Dendermonde onder toezicht gesteld daar hij zich schuldig maakte aan diefstal (9 feiten).

Op 4 juni 2020 werd het vonnis van 4 juli 2019 herzien door de Jeugdrechtbank te Dendermonde, werd de ondertoezichtstelling verlengd en werd de verzoekende partij verplicht een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard te leveren.

Op 27 augustus 2020 diende de verzoekende partij een 'Aanvraag om duurzaam verblijf' (bijlage 22) in te Sint-Niklaas. Deze aanvraag werd niet binnen de vooropgestelde termijn behandeld en de verzoekende partij verkreeg automatisch een duurzaam verblijfsrecht.

Sinds 6 september 2021 is de verzoekende partij ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 26 oktober 2021 werd de verzoekende partij aangehouden en op 28 oktober 2021 werd zij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen op verdenking van inbreuken op de drugswetgeving, in vereniging. Op 15 december 2021 werd het aanhoudingsmandaat d.d. 28 oktober 2021 onder voorwaarden opgeheven.

Op 12 januari 2023 werd de verzoekende partij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Dendermonde op verdenking van inbreuk op de wapenwet en deelname aan een criminele organisatie.

Op 28 april 2023 werd de verzoekende partij door het Hof van Beroep te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden en een geldboete van 8 000 euro daar zij zich schuldig maakte aan gepoogd te hebben middelen zonder vergunning (met uitzondering van cannabis voor persoonlijk gebruik) in bezit te nemen, namelijk cocaïne, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feit gepleegd op 26 oktober 2021). De onmiddellijke aanhouding werd bevolen.

Op 17 januari 2024 werd de verzoekende partij door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 2 000 euro daar zij zich schuldig had gemaakt aan verboden wapens, namelijk een oorlogswapen type AK47 Kalasjnikov met serienummer 24295, voorhanden te hebben gehad (feit gepleegd tussen 6 juli 2022 en 9 juli 2022, meermaals op niet nader bepaalde datum doch onder meer op 8 juli 2022); aan vergunningsplichtige vuurwapens, namelijk een onbepaald vuurwapen type Glock met weggevoerd serienummer, onwettig voorhanden te hebben gehad (feit gepleegd tussen 6 juli 2022 en 9 juli 2022, op een niet nader bepaalde datum) en aan wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan 2 personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (feit gepleegd van 7 juli 2022 tot en met 8 juli 2022).

Op 11 september 2024 werd de verzoekende partij uitgenodigd om een vragenlijst in te vullen en alle nuttige informatie te bezorgen met het oog op de beoordeling van het verdere verblijfsrecht.

Op 22 oktober 2024 nam de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing, houdende de beëindiging van het verblijf.

Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

*“Naam: M.
Voomaam: O. B. D. W.
Geboortedatum: (...)2002
Geboorteplaats: Amsterdam
Nationaliteit: Nederland*

Krachtens 44bis§2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 05.02.2013 meldde uw moeder (B. D. J., geboren op 23.11.1975 te Paramaribo, nationaliteit: Nederland) zich aan bij het gemeentebestuur van de stad Sint-Niklaas om haar aanwezigheid op het grondgebied te melden. Ze verklaarde daarbij dat ze op 19.01.2013 in België aangekomen was en ze werd in het bezit gesteld van een bijlage 3ter.

Op 13.03.2013 diende uw moeder een “Aanvraag voor een verklaring van inschrijving als werknemer in loondienst of werkzoekende” (bijlage 19) in. Voor u en voor 2 van uw zussen diende zij diezelfde dag een “Aanvraag voor een verklaring van inschrijving als bloedverwant in neergaande lijn”(bijlage 19) in. Jullie werden ingeschreven in het vreemdelingenregister en werden verzocht ten laatste op 12.06.2013 nog een aantal bijkomende documenten in te dienen.

Op 14.08.2013 werd een “Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten”32 (bijlage 20) genomen inzake de verblijfsaanvraag van uw moeder. Aangezien het verblijfsrecht van uw moeder geweigerd werd, kon ook het verblijfsrecht van haar kinderen niet erkend worden. Er kon voor de kinderen immers geen toepassing meer gemaakt worden van het artikel 40 bis 2, 3° van de wet van 15.12.1980 bij gebrek aan referentiepersoon, met name de moeder om zich bij te voegen. Deze beslissing werd haar betekend op 27.08.2013. Jullie werden uit de registers afgevoerd wegens verlies verblijfsrecht op 29.09.2013.

Op 29.10.2013 diende uw moeder opnieuw een “Aanvraag voor een verklaring van inschrijving als werknemer in loondienst” (bijlage 19) in. Ze werd verzocht om ten laatste op 08.01.2014 nog een aantal bijkomende documenten voor te leggen. Voor u, een broer en twee zussen werd diezelfde dag een “Aanvraag voor een verklaring van inschrijving als bloedverwant in neergaande lijn”(bijlage 19) ingediend. Jullie werden opnieuw in het vreemdelingenregister ingeschreven.

Op 27.03.2014 werden de verblijfsaanvragen goedgekeurd en werden instructies gegeven aan de Burgemeester van Sint-Niklaas om uw moeder in het bezit te stellen van een bijlage 8 / E-kaart met inschrijving in het vreemdelingenregister.

Op 04.07.2019 werd u door de Jeugdrechtbank te Dendermonde onder toezicht gesteld daar u zich plichtig maakte aan diefstal (9 feiten).

Op 04.08.2020 werd het vonnis d.d. 04.07.2019 herzien door de Jeugdrechtbank te Dendermonde, werd de ondertoezichtstelling verlengd en werd u verplicht een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard te leveren.

Op 27.08.2020 diende u een <Aanvraag om duurzaam verblijf” (bijlage 22) in te Sint-Niklaas. Deze aanvraag werd niet binnen de vooropgestelde termijn behandeld en u verkreeg automatisch een duurzaam verblijfsrecht. Sinds 06.09.2021 bent u ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 26.10.2021 werd u aangehouden en op 28.10.2021 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen op verdenking van inbreuken op de drugswetgeving, in vereniging.

Op 15.12.2021 werd het aanhoudingsmandaat d.d. 28.10.2021 onder voorwaarden opgeheven.

Op 12.01.2023 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Dendermonde op verdenking van inbreuk op de wapenwet en deelname aan een criminele organisatie.

Op 28.04.2023 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen (op beroep CR Antwerpen d.d. 21.10.2022) veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden en een geldboete van 8.000 euro daar u zich schuldig maakte aan gepoogd te hebben middelen zonder vergunning (met uitzondering van cannabis voor persoonlijk gebruik) in bezit te nemen, namelijk cocaïne, met de omstandigheid dat het misdrijf

een daad van deelneming is aan de hoofd. of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feit gepleegd op 26.10.2021). Omdat te vrezen was dat u zou trachten u te onttrekken aan de uitvoering van de straf, gelet op de hoegrootheid van de opgelegde bestraffing en het gevaar om nieuwe misdrijven te plegen, werd uw onmiddellijke aanhouding bevolen.

Op 17.01.2024 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 2.000 euro daar u zich schuldig had gemaakt aan verboden wapens, namelijk een oorlogswapen type AK47 Kalasnikov met serienummer 24295, voorhanden te hebben gehad (feit gepleegd tussen 06.07.2022 en 09.07.2022, meermaals op niet nader bepaalde datum doch onder meer op 08.07.2022); aan vergunningsplichtige vuurwapens, namelijk een onbepaald vuurwapen type Glock met weggevijsd serienummer, onwettig voorhanden te hebben gehad (feit gepleegd tussen 06.07.2022 en 09.07.2022, op een niet nader bepaalde datum) en aan wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan 2 personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het In onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (feit gepleegd van 07.07.2022 tot en met 08.07.2022).

Niettegenstaande uw jonge leeftijd spreekt uw strafverleden geenszins in uw voordeel. Reeds als minderjarige maakte u zich plichtig aan meerdere diefstallen. Er werden jeugdbeschermingsmaatregelen genomen teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren. De opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben echter niet het beoogde effect verwezenlijkt. Na uw achttiende verjaardag zette u hetzelfde parcours verder waardoor u als 21-jarige reeds tweemaal veroordeeld werd voor zeer ernstige feiten en inmiddels aan uw tweede detentie toe bent. Volgens uw huidige detentiefiche bereikt u strafeinde op 04.03.2030. Uit de omstandigheden die tot uw beide veroordelingen hebben geleid, blijkt het bestaan van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging van de openbare orde vormt. .

Op 26.10.2021 werd de scheepvaartpolitie gecontacteerd door de security van havenbedrijf AET omdat 6 mannen door de omheining gekropen waren en zich onrechtmatig op kade 1333 bevonden. De politie kwam ter plaatse en doorzocht het terrein. Twee personen werden aangetroffen onder rollend materieel waar zij zich verstopt hadden. U werd samen met twee anderen aangetroffen in een geparkeerde vrachtwagen. De security van havenbedrijf AET vond nog een persoon die zich in een andere vrachtwagen verborgen had. De douanediens merkten wat later ook een voertuig met een Nederlands kenteken op dat een opvallend trage rijstijl had en zich vlakbij de plaats bevond waar een gat in de omheining was gemaakt. In dit voertuig werden 5 personen aangetroffen die allen in het zwart gekleed waren en die zich zenuwachtig gedroegen. De camerabeelden van het havenbedrijf AET toonden wanneer de eerste 6 personen (waaronder u) voor de eerste keer ter hoogte van de binnenomheining werden waargenomen dan vervolgens door het gat van de omheining kropen om zich toegang te verschaffen tot de terreinen van AET. Op de camerabeelden was tevens te zien dat de zes personen zich verscholen hielden tussen de stapels hout net naast de omheining en dat een aantal van hen drager was van een grote trekruzak. Op u persoonlijk werden onder andere volgende voorwerpen aangetroffen: een breekijzer, een schep, zaklamp en een rugzak. U kon, net zoals uw medeplichtigen, geen logische of geloofwaardige verklaring bieden voor uw aanwezigheid ter plaatse.

Uit de voorliggende gegevens bleek dat u en uw kompanen zich naar de Antwerpse haven hadden begeven, het haventerrein waren binnengedrongen of zich in de onmiddellijke omgeving bevonden van een plaats waar zij zich toegang konden verschaffen, en in het bezit waren van materiaal dat kon gebruikt worden voor het zich toegang verschaffen tot een container of vrachtwagen, zijnde een kniptang, breekijzer alsook van zaklampen, (bivak-)mutsen, werkhandschoenen en kledij. Jullie hadden zich duidelijk verenigd om een lading cocaïne uit te halen op de AET-kaai in Beveren. De uithaling heeft uiteindelijk niet plaats gevonden omwille van omstandigheden onafhankelijk van jullie wil.

Uit het arrest d.d. 28.04.2023 blijkt: "De feiten zijn bijzonder ernstig en laakbaar en geven blijk van een criminele ingesteldheid. Internationale drugstrafieken vormen een bedreiging voor de volksgezondheid en de openbare veiligheid. Beklaagden [waaronder u] hadden louter grof geldgewin voor ogen en hebben niet stilgestaan bij de schade die hun handelen had kunnen hebben op de volksgezondheid. De individuele gebruiker raakt verslaafd en zijn gezondheid wordt aangetast. De gezondheidsrisico's zijn des te groter gezien het ontbreken van elke kwaliteitscontrole. De omgeving van de gebruiker ondergaat noodgedwongen de verslaving van de gebruiker. De maatschappij ziet zich geconfronteerd met drugsverslaafden, met de maatschappelijke kost die gepaard gaat met hun opvang en ondersteuning en met de strijd tegen de druggerelateerde criminaliteit. De internationale drugstrafiek is maatschappij ontwrichtend en naast de schade voor de volksgezondheid zijn er de uitwassen van dodelijk geweld, aanslagen en corruptie."

Het Hof zag geen enkele reden om (voor een gedeelte van de straf) uitstel te verlenen, al dan niet gekoppeld aan voorwaarden zoals gevraagd door u. Een uitstel van de opgelegde straffen, zou u volgens het Hof onvoldoende de ernst van de feiten doen inzien en zou een onvoldoende krachtig maatschappelijk signaal inhouden.

Met uw handelen, louter ingegeven door eigen winstbejag, heeft u een bijdrage willen leveren aan de instandhouding van de handel in cocaïne en de verspreiding van deze voor de volksgezondheid gevaarlijke stof. U heeft zich geen rekenschap gegeven van alle negatieve gevolgen die daaruit voortvloeien voor de samenleving. Het deelnemen aan dergelijke vorm van grootschalige georganiseerde criminaliteit getuigt van een laakbare ingesteldheid. De in uw hoofde bewezen feiten zijn ernstig en van aard de openbare veiligheid, de maatschappelijke orde en de volksgezondheid in het gedrang te brengen.

Het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. 1-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67)"

Terwijl de procedure voor strafrechtelijke bestraffing voor de poging tot uithaling van een lading cocaïne nog hangende was, was u betrokken bij de beschieting van een handelspand en een poging tot aanslag. U was dus duidelijk niet onder de indruk van wat u boven het hoofd hing en uw eerste verblijf in de gevangenis (van 28.10.2021 tot 15.12.2021), integendeel u zette uw criminele activiteiten gewoon verder.

Op 08.07.2022 omstreeks 02u39 werd de horecazaak "Poké Bowl Place" aan de (...)brug 118 in Antwerpen vanop een scooter met een oorlogswapen type Kalasjnikov beschoten. Er werden 13 kogelinslagen geteld en er lagen ook 13 hulzen van zwaar kaliber type 7,62 mm op de grond. Uit het verslag van het labo bleek dat er meerdere kogels het pand waren binnengedrongen. In de binnenruimte lagen kleine brokstukken pleisterwerk en kogelfragmenten op de grond. De kogels werden afgevuurd op manshoogte en drongen door het rolluik en het raam het pand binnen. Ook in het plafond waren er meerdere beschadigingen en kogelfragmenten zichtbaar. S. en U. werden in de onmiddellijke omgeving aangetroffen. Ze hadden een winkeltas bij zich met daarin een vuurwapen type Kalasjnikov. Uit het ballistisch verslag bleek dat de in beslag genomen hulzen verschoten werden met het wapen dat in de winkeltas teruggevonden werd. Verder bleek dat het wapen reeds gebruikt werd bij de beschieting van een woning in Borsbeek op 05.07.2022. Hun reisroute kon gereconstrueerd worden aan de hand van telefonie-onderzoek gekoppeld aan de ANPR-registraties van het voertuig VW Polo met Nederlandse nummerplaat (...). Uitlezing van het gsm-toestel van U. leerde dat hij op 07.07.2022, enkele uren voor de feiten, een aantal adressen doorgestuurd kreeg via Snapchat. Aan de hand van ver doorgedreven telefonie-onderzoek kwam u in beeld als gebruiker van het Snapchat-account 'absseconds'. Er werd een conversatie teruggevonden van 07.07.2022 tussen uzelf en U. waarin deze laatste zich verontschuldigde voor de eerder misgelopen afspraak en dat deze nu 100% zeker zou doorgaan. U. zei dat hij zeker voor 2 uur moest komen omdat u om 5 uur moest gaan werken. Het was voor de Rechtbank duidelijk dat jullie afspraken maakten, onder andere over een scooter en over een doek waarmee het 'p' kon worden schoongemaakt. Jullie spraken over 'pap' (geld) en zeiden dat jullie jullie gsm's moesten uitzetten. Om 23 uur stuurde U. het adres (...)straat 217 (zie infra) door. En direct nadien 8(...)weg 1209. U vroeg of u de adressen moest doorsturen, maar U. antwoordde dat u de andere persoon moest toevoegen aan het groepsgesprek en de adressen hierin moest plaatsen. U stuurde uw rekeningnummer door. Uit het telefonie-onderzoek bleek tenslotte nog dat de schutter, S., u op 08.07.2022 vanuit de gevangenis contacteerde.

U verklaarde dat S. een goede vriend van u was vanuit de buurt. U zou zich niet meer herinneren waarom u 400 euro afhaalde op 07.07.2022 en beriep u geregeld op uw zwijgrecht. U verklaarde bij de onderzoeksrechter U. te kennen vanuit een andere zaak (de mislukte uithaling van de cocaïne). U vroeg ter terechtzitting de vrijspraak. U stelde dat u in de nacht van 07 op 08.07.2022 in de wagen VW Polo zat, dat u niet meer wist waarom u uw rekeningnummer doorgegeven had, dat u dacht iets aan U. geleend te hebben. U was geld gaan afhalen in de bank in Temse; de bestuurster van de VW Polo had u thuis afgezet en u moest om 05u00 bij Volvo zijn om er te gaan werken. U stelde met de andere betrokkenen in de wagen te hebben gezeten maar niet te hebben geweten wat er ging gebeuren. Het louter doorsturen van het adres kon volgens u geen bewijs vormen van enige betrokkenheid bij de feiten. De Rechtbank achtte uw verklaringen omtrent uw aanwezigheid in de wagen VW Polo totaal ongeloofwaardig. Het was onwaarschijnlijk dat U. en S. iemand in de wagen zouden hebben toegelaten die met de feiten niks te maken had, terwijl zij van Sint-Niklaas naar Antwerpen reden met een Kalasnikov in een winkeltas op de achterbank. Verder wees de Rechtbank op de berichten verzonden en ontvangen via uw Snapchataccount 'absseconds'. De Rechtbank oordeelde dat u samen met S. en U. overduidelijk betrokken was bij de aanslag op de horecazaak "Poké Bowl Place".

Bij de arrestatie van U. naar aanleiding van de aanslag op "Poké Bowl Place" werd zijn gsm-toestel in beslag genomen en uitgelezen. Hierin werd ook een conversatie aangetroffen tussen jullie waarin jullie een aanslag plannen op het adres 8(...)straat 217." Er werd gesproken over een Glock en over het groot aantal politiepatrouilles. Op het adres '(...)straat 217" is de zaak "Ben's cars" gevestigd. Deze zaak was ooit opgestart door enkele leden van de familie B.S. De beschoten zaak Poké Bowl Place, gevestigd aan de (...)burg 118, is ook gelinkt aan de familie B.S. 19 minuten na het doorsturen van het adres (...)straat 217 werd de lokale politiezone Antwerpen aangestuurd voor een kleine ontploffing bij het pand aan de (...)straat. Uit retroactief telefonie-onderzoek op de oproepnummers van S. en U, in combinatie met de ANPR-gegevens van het voertuig VW Polo met Nederlandse kentekenplaat (...) bleek dat u, S. en U. op 07.07.2022 tussen 23u36 en 23u49 allen in de omgeving waren van het pand aan de (...)straat 2017 in Deurne. De speurders vermoeden dat jullie het plan hadden om een aanslag te plegen op dit adres, maar dat dit plan, omwille van de grote politieaanwezigheid, niet werd uitgevoerd.

"De feiten zijn zeer ernstig. Eerste hiermee wordt naar u verwezen), tweede [S.] en vijfde beklaagde [U.] waren betrokken bij zwaar geweld door in het midden van een nacht een handelspand te beschieten met een Kalasnikov. Hierbij gingen enkele kogels zelfs door de rolluiken en ramen van het pand. Zij planden ook een aanslag op een pand in een andere straat, gelinkt aan dezelfde personen. Beklaagden stonden niet stil bij het gevaar dat ze hiermee creëerden voor andermans fysieke integriteit, noch bij de materiële schade die zij hierdoor veroorzaakt hebben. Evenmin hadden zij oog voor de angst en paniek die dit teweegbrengt bij de eigenaar van het beschoten pand en in de gehele straat. Zij verhogen met dergelijke feiten het onveiligheidsgevoel binnen de samenleving. [...] De rechtbank houdt bij de bestraffing rekening met de aard en de ernst van de feiten, ieders aandeel in de feiten, de leeftijd en persoonlijkheid van iedere beklaagde, ieders persoonlijke situatie en strafrechtelijk verleden. Eerste beklaagde (u) kwam tijdens zijn minderjarigheid meermaals in aanraking met de jeugdrechtbank. Bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 28 april 2023 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 40 maanden en een geldboete van 1.000 euro wegens inbreuken op de drugswet. Hij is thans in strafuitvoering en vraagt om mildheid. Hij stelt in ondergeschikte orde dat hij bij de feiten slechts zijdelings betrokken was. [...] De rechtbank is van oordeel dat, gelet op de aard en de ernst van de feiten en het weloverwogen karakter hiervan, een werkstraf of straf met (probatie-)uitstel een onvoldoende signaal zou vormen voor beklaagden en hen niet zou doen inzien dat dergelijke feiten niet worden getolereerd=, aldus het vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen d.d. 17.01.2024.

De maatschappij wordt tegenwoordig steeds vaker opgeschrikt door explosies en beschietingen bij woningen en panden. Er moet een einde worden gemaakt aan het gemak waarmee dit soort feiten, gericht op intimidatie, vandaag de dag lijken te worden gepleegd. Het behoeft geen toelichting dat een beschieting van een woning of handelspand, middenin een woonwijk, de nodige schrik en gevoelens van angst en onveiligheid in de buurt teweeg brengt. Het gaat om openlijke geweldpleging met een zeer bedreigend en intimiderend karakter. Dergelijke feiten hebben de potentie tot een levensbedreigende situatie te kunnen leiden. Er mag dan ook van geluk gesproken worden dat tijdens de beschieting niemand in het pand aanwezig was. Het is duidelijk dat de door u gepleegde feiten onder de noemer zeer zware criminaliteit kunnen worden gebracht.

U verklaarde dat u in het geval van een terugkeer naar Nederland sneller op het slechte pad zou komen. Het moge echter duidelijk zijn dat een verblijf in België u er niet van weerhouden heeft ernstige strafbare feiten te plegen.

Voorgaande illustreert duidelijk dat uit uw persoonlijk handelen een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren komt. De gerechtelijke tussenkomsten (die al een aanvang kenden toen u nog

minderjarig was) hebben duidelijk geen enkele invloed op uw gedrag gehad en u vertoefde blijkbaar in een crimineel milieu waar drugs, het gebruik van vuurwapens en makkelijk geld als een volkomen evidentie beschouwd worden. Verdere recidive is dan ook te vrezen. Uw gedrag is zonder meer laakbaar geweest en heeft uiting gegeven aan een asociale en gevaarlijke persoonlijkheid, waarbij u ook geen enkele vorm van respect heeft getoond voor de regels geldend in een rechtsstaat en voor de maatschappelijke normen. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. U handelde in functie van het pure geldgewin en de snelle maximale persoonlijke verrijking. Gezien uw strafverleden en de karaktereigenschappen die voortvloeien uit de door u gepleegde feiten bestaat een reëel risico dat u na uw volgende vrijstelling, gepland voor 04.03.2030, vroeg of laat weer zal overgaan tot het plegen van nieuwe feiten. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

+++

Richtlijn 2004/38 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004, in het Belgisch recht omgezet naar artikel 44bis§3, kent de burger van de Unie een duurzaam verblijfsrecht toe na een ononderbroken periode van verblijf van vijf jaar op het grondgebied van die lidstaat. Dit duurzame verblijfsrecht beschermt de rechthebbende tegen verwijderingsmaatregelen, die enkel om ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid tegen hem kunnen worden genomen. Een verblijf van ten minste tien jaar verleent de burger van de Unie een verhoogde bescherming tegen verwijderingsmaatregelen, die nog enkel om dwingende redenen van openbare veiligheid kunnen worden genomen. Anders dan wat geldt voor de periode vereist voor het verwerven van het duurzame verblijfsrecht, die ingaat met het rechtmatige verblijf van de betrokkene in het gastland, moet het verblijf van tien jaar vereist voor de toekenning van de in artikel 28, lid 3, sub a, van richtlijn 2004/38 bedoelde verhoogde bescherming, door achteruittelling vanaf de datum van het besluit tot verwijdering van deze persoon worden berekend. Een in de gevangenis doorgebrachte periode kan in beginsel het ononderbroken karakter van het verblijf in de zin van deze bepaling doorbreken en kan een negatieve invloed hebben op de toekenning van de verhoogde bescherming waarin deze bepaling voorziet, zelfs indien deze persoon gedurende de tien jaar voorafgaand aan zijn gevangenisstraf in het gastland heeft verbleven. Deze omstandigheid kan worden meegewogen bij de algehele beoordeling die vereist is om te bepalen of de eerder met het gastland opgebouwde banden van integratie al dan niet zijn verbroken.

Artikel 28, lid 3, van richtlijn 2004/38 gaat uit van een vermoeden van integratie ten gevolge van de verblijfsduur en in casu wordt dit vermoeden van integratie door de door u gepleegde feiten zelf weerlegd. De verhoogde bescherming van artikel 28 van richtlijn 2004/38 is niet op u van toepassing aangezien uit uw gedrag en de wijze waarop u de feiten heeft gepleegd, blijkt dat u niet werkelijk geïntegreerd bent en derhalve niet in aanmerking komt voor de verhoogde bescherming van deze bepaling.

Binnen het tijdvak van 10 jaar dat aan onderhavige beslissing voorafging, kwam u in aanraking met de jeugdrechter en werd u 2 maal strafrechtelijk veroordeeld waarbij de ernstige feiten en gedragingen die aan de grondslag van deze veroordelingen lagen duidelijk getuigen van een gebrek aan respect voor de normen in de maatschappij (zie supra). De integratie van de burger van de Unie stoelt behalve op territoriale en temporele aspecten, ook op kwalitatieve aspecten. Het lijkt zonder meer duidelijk dat uw gedrag gedurende de 10 jaren die voorafgaan aan onderhavige beslissing, een ernstige verstoring van de openbare 4 7.676.355 orde vormt en blijk geeft van een volledige afwezigheid van de wil om te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend. Zoals reeds uiteengezet blijkt uit uw-persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. De kans dat u opnieuw misdrijven zal plegen gelinkt aan het drugsmilieu is reëel. Het is bijzonder verontrustend dat terwijl de procedure voor strafrechtelijke bestraffing voor de poging tot uithaling van een lading cocaïne nog hangende was, u nog betrokken was bij de beschieting van een handelspand en een poging tot aanslag. Dat u betrokken was bij potentieel dodelijk geweld waarbij bovendien geen rekening gehouden werd met de veiligheid van eventuele toevallige passanten, wijst op een bijzonder gevaarlijke en agressieve ingesteldheid, hetgeen een hoog risico op recidive inhoudt. Eerdere gerechtelijke tussenkomsten maakten geen indruk op u. Er is sprake van een reële verhoogde maatschappelijke gevaarlijkheid waartegen onze samenleving maximaal moet beschermd worden. U was van uw vrijheid beroofd van 28.10.2021 tot 15.12.2021 en sinds 12.01.2023 verblijft u ononderbroken in detentie. U heeft momenteel 2 opsluitingstitels in uitvoering en volgens uw huidige detentiefiche zal u strafeinde bereiken op 04.03.2030. U kan niet ernstig voorhouden dat u een duurzame verankering in België kent, nu u de Belgische samenleving in gevaar bracht door uw persoonlijk gedrag. De Administratie baseert onderhavige beslissing dan ook terecht op artikel 44 bis, §2 van de wet van 15.12.1980. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van

de orde en ter preventie van strafbare feiten, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Op 11.09.2024 werd u in de nieuwe gevangenis van Dendermonde door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren.

Uit de vragenlijst hoorrecht die u op 11.09.2024 zelfstandig invulde, blijkt dat uw taal Nederlands is; dat u Engels leest en/of schrijft, dat u sinds 2013 in België bent; dat uw Nederlands paspoort thuis bij uw moeder ligt (B. D., (...) 9100 Sint-Niklaas, (...)); dat u niet aan een ziekte lijdt die u belemmert te reizen of naar Nederland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis opgesloten werd, woonachtig was in de (...) te 9100 Sint-Niklaas; dat u niet gehuwd bent, noch een duurzame relatie heeft; dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u familie heeft in België, namelijk uw moeder (B. D., (...) 9100 Sint-Niklaas, (...)), uw broers (M. R. en M. J.) en uw zussen (M. C. en M. C.); dat u daarnaast enkel in Suriname familie heeft, dat u een getuigschrift secundair onderwijs behaalde in België (1 jaar (...) te 9100 Sint-Niklaas; (...) te 9100 Sint-Niklaas; (...) te Antwerpen opleiding onthaal en recreatie); dat u in de bouw gewerkt heeft te 9100 Sint-Niklaas en bij (...) te 9000 Gent (loonfiche op uw KBC bankrekening); dat u nog niet gewerkt heeft in een ander land dan België en dat u nog niet opgesloten/veroordeeld werd in een ander land dan België. Op de vraag of u reden heeft waarom u niet naar Nederland kan terugkeren, antwoordt u: "Het gevaar dat ik dan sneller op het slechte pad geraak. Daarnaast heb ik mijn familie hier in België waar ik bij terug kan keren."

U heeft tot op heden (08.10.2024) geen bijkomende documenten ingediend.

+++

U stelde geen kinderen, noch een duurzame relatie te hebben in België.

U verklaarde dat uw moeder (B. D. J., geboren op 23.11.1975 te Paramaribo, Suriname, Nederlandse nationaliteit, EU-kaart geldig tot 30.03.2028), uw broers (M. R. D. D., geboren op 08.10.2010 te Amsterdam, Nederland, Nederlandse nationaliteit, EU-kaart geldig tot 28.04.2028 en M. J.-I. P., geboren op 08.04.2015 te Sint-Niklaas, België, Nederlandse nationaliteit) en uw zussen (M. C. C., geboren op 20.12.1984 te Amsterdam, Nederland, Nederlandse nationaliteit, uit de registers afgevoerd naar Nederland sinds 25.09.2019 en M. C. C., geboren op 26.06.1997 te Amsterdam, Nederland, Nederlandse nationaliteit, EU-kaart geldig tot 24.07.2028) in België wonen. Behalve uw zus M. C. C., zijn deze familieleden inderdaad rechtmatig in België ingeschreven.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun ouders, broers en/of zussen onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 165870, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en een van deze familieleden, noch legde u stukken voor waaruit dergelijke afhankelijkheid zou blijken. De aanwezigheid van uw familie op het Belgische grondgebied heeft niet kunnen verhinderen dat u al sinds uw minderjarigheid delinquent gedrag vertoont en dat u onder toezicht gesteld diende te worden. Evenmin konden zij verhinderen dat u als meerderjarige uw crimineel parcours verder zette. Het gegeven dat uw familie u bezoekt in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Uit de omstandigheid dat u voor u in de gevangenis terecht kwam bij hen woonde, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid worden afgeleid. Uw leeftijd, met name 21 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Een mogelijke financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van (een van) uw familieleden aan te tonen. Eventuele financiële ondersteuning kan door uw familieleden, ook als u buiten België verblijft, gegeven worden (bijvoorbeeld 5.767.355 daar middel van stortingen). Een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten met (één van) uw familieleden werd niet aangetoond.

Voormelde familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen desgewenst dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Nederland alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Nederland en België zijn buurlanden waardoor de afstand meevalt en uit geen enkel voorliggend stuk blijkt dat het onmogelijk zou zijn voor hen om u aldaar te bezoeken. Ze kunnen u desgewenst vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van uw leven in Nederland. Dat het onderhouden

van contact met uw familie in België moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag. Bovendien kan opgemerkt worden dat, zoals reeds vermeld, één van uw zussen uit de registers afgevoerd werd naar Nederland sinds 25.09.2019.

Uw vader (M. B. J., geboren op 16.07.1972 te Suriname, Nederlandse nationaliteit) diende op 28.10.2022 een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen" (bijlage 19) in te Herentals en verkreeg aldus verblijfsrecht in België. Hij werd echter van ambtswege uit de registers afgevoerd op 29.07.2024 (voorstel afvoering van ambtswege: 25.06.2024). Mogelijks is hij naar Nederland teruggekeerd. Indien u geen contact meer heeft met hem, kan dat mogelijks hersteld worden.

Hoe dan ook de bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

+++

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat een aanvang kent wanneer men minderjarig is dat hier een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kwam begin 2013 in het gezelschap van (een deel van) uw familie naar België, naar aanleiding van een verblijfsaanvraag d.d. 29.10.2013 verwierf u verblijfsrecht. U was toen net geen 12 jaar oud, inmiddels bent u bijna 22 jaar. Reeds als minderjarige kwam u meermaals in aanraking met de jeugdrechtsbank. U verbleef in detentie van 28.10.2021 tot 15.12.2021 en sinds 12.01.2023 verblijft u ononderbroken in detentie. U heeft momenteel 2 opsluitingstitels in uitvoering en volgens uw huidige detentiefiche zal u strafeinde bereiken op 04.03.2030. Het is duidelijk dat de door u gepleegde feiten (zie supra) onder de noemer zeer zware criminaliteit kunnen worden gebracht en dat u door uw persoonlijk gedrag een gevaar voor de Belgische maatschappij vormt.

Het gegeven dat u in België school liep en enkele maanden officieel gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde en is niet van dien aard dat het onderhavige maatregel kan mildereren. De gepleegde strafbare feiten tonen bovendien een hunker naar snel winstbejag aan. De vaardigheden die u tijdens de opleidingen die u volgde en tijdens uw tewerkstelling in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in Nederland van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken in Nederland. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Nederland dan wel in een derde land.

Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Nederland alwaar u geboren bent en tot u bijna 12 was gewoond heeft. Het wordt niet betwist dat het opbouwen van een leven in Nederland aanpassingen zal vereisen, maar er liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan daarvoor. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen. Zoals reeds vermeld werd een van uw zussen uit de registers naar Nederland afgeschreven. Uw vader is pas recentelijk naar België verhuisd en is momenteel van ambtswege uit de registers afgeschreven. U maakt zelf nergens melding van uw vader en mogelijks onderhouden jullie momenteel geen contact, maar dat sluit niet uit dat het contact (indien daadwerkelijk verbroken) hersteld zou kunnen worden. Hoe dan ook bent u een volwassen man die in staat kan worden geacht zijn leven zelfstandig uit te bouwen in een land waarvan hij de nationaliteit heeft zelfs al moest u geen beroep kunnen doen op familie en/of kennissen in Nederland. Bovendien zijn België en Nederland buurlanden waardoor familieleden woonachtig in België makkelijk van tijd tot tijd op bezoek kunnen komen, eventueel kan iemand u tijdelijk vergezellen tot u uw leven er weer op de rails heeft. Dat u nog nooit gewerkt heeft in Nederland, betekent niet dat u er geen werk zou kunnen vinden.

De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de

maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of de gezondheid van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

+++.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde en nationale veiligheid zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 44bis, § 4 van de Vreemdelingenwet, van het evenredigheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij licht haar eerste middel als volgt toe:

“B. Aangaande de gegrondheid van het beroep

Onverminderd alle andere middelen aan te voeren na onderzoek van het administratief dossier of ambtshalve op te werpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, stelt verzoeker volgende middelen tot nietigverklaring voor:

i. Eerste middel: schending van artikel 8 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 ter vrijwaring van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (E.V.R.M.), alsook schending van art. 44bis§4 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het proportionaliteitsbeginsel

Een terugkeer naar Nederland zal een schending van verzoekers privéleven zoals beschermd door artikel 8 EVRM teweegbrengen.

Artikel 8 EVRM, dat het recht op een gezins-en privéleven waarborgt, bepaalt dat:

“1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Dit houdt in dat eenieder recht heeft op eerbiediging van zijn privé-leven, familie- en gezinsleven.

Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (cf. EHRM 13 februari 2001, Ezzoudhi/Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, Yildiz/Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 21).

Artikel 8 EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' noch het begrip privéleven. begrippen zijn autonome begrippen en die bijgevolg onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. Het EHRM benadrukt dat het begrip privéleven een brede term is en dat het mogelijk noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29). Artikel 8 EVRM beschermt ook het recht om relaties met andere personen aan te gaan en te ontwikkelen, en omhelst eveneens aspecten van een persoon zijn sociale identiteit. Het geheel van de sociale banden tussen een

vreemdeling en de gemeenschap waarin hij leeft maakt deel uit van het privéleven in de zin van artikel 8 EVRM (EHRM, 23 juni 2008, Maslow/Oostenrijk, §63).

De bestreden beslissing stelt dat met inachtneming van de door verzoeker aangevoerde omstandigheden op grond van de in de beslissing vermelde elementen geconcludeerd kan worden dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van zijn verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar zijn gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving

Verzoeker werd sinds zijn meerderjarigheid tweemaal strafrechtelijk veroordeeld. Éénmaal op 28 april 2023 en andermaal op 17 januari 2024.

Op basis van het strafrechtelijk verleden van verzoeker oordeelde verwerende partij dat het beëindigen van verzoeker zijn verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel is voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar zijn gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging zou zijn voor een fundamenteel belang van de samenleving en dat verzoekers persoonlijke belangen niet opwegen tegen het belang in het algemeen.

Het spreekt namelijk voor zich dat er voorzichtig dient te worden omgegaan met de intrekking van het verblijf van een unieburger die al duurzaam is geïntegreerd en een sociaal leven heeft opgebouwd in België.

Daarom moet er rekening worden gehouden met de concrete omstandigheden, en moeten deze ook zo volledig mogelijk nagegaan worden.

Ook in geval van het hebben gepleegd van de strafrechtelijke feiten dient de minister of zijn gemachtigde bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf rekening te houden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Uit de parlementaire voorbereiding van de Wet van 25 april 2007, blijkt dat de wetgever bij de wijziging van het genoemde artikel verwijst naar de preambule en verschillende bepalingen van de Richtlijn 2004/38/EG en het artikel 8 van het EVRM. Bij het nemen van een beslissing tot het beëindigen van een verblijfsrecht, dient de minister of zijn gemachtigde een afweging te maken van alle belangen die in het geding zijn, en die gerelateerd zijn aan de individuele situatie van de betrokkene.

De minister of zijn gemachtigde dient na te gaan of de betrokkene zijn verblijfsrecht niet kan behouden op basis van strikt persoonlijke gronden, aangezien de elementen die het behoud van het verblijfsrecht zouden kunnen verantwoorden, eveneens voortkomen uit het privéleven van de betrokkene.

Verzoeker zijn gehele familie, bestaande uit zijn moeder, 2 zussen en 2 broers, bevinden zich in België. Er dient dus getoetst te worden aan artikel 8 van het EVRM. De kernvraag dient te worden beantwoord, namelijk of de staat binnen haar beleidsmarge een billijke afweging gemaakt heeft tussen de concurrerende belangen van het individu en het algemeen belang (zie EHRM 28 juni 2011, Nunez/Noorwegen, §§ 68-69).

De beleidsmarge van verdragsluitende staten wordt overschreden wanneer staten geen billijke afweging maken tussen het algemeen belang enerzijds, en het belang van het individu anderzijds. Of het nu een negatieve verplichting of een positieve verplichting betreft, in beide gevallen dienen de genomen maatregelen gerechtvaardigd en proportioneel te zijn. Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.

De toepassing van de Vreemdelingenwet (Pari. St, 51-2845/001) moet aan de voorwaarden van artikel 8 van het EVRM worden getoetst (cf. RvS 26 mei 2009, nr. 193.522).

Art. 44bis. Vw. Stelt het volgende:

§1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden [2 ...]2 om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1,2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het

grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Er wordt in de bestreden beslissing dd. 22 oktober 2024 onvoldoende rekening gehouden met de vereisten uit artikel 44bis §4 Vreemdelingenwet.

In eerste instantie is verzoeker op heden nog maar 22 jaar. De DVZ is van oordeel dat een jongeman die de meerderheid van zijn meerderjarigheid heeft doorgebracht in een gevangenis, in staat zou zijn om in een land waar hij géén familie heeft, géén vrienden heeft, geen kennissen heeft, een compleet nieuw leven kan opbouwen van 0. Op slechts 22 jaar oud, bevindt verzoeker zich in een cruciale fase van zijn leven waarin hij zijn identiteit en toekomst vormgeeft. Het is onredelijk om te verwachten dat iemand die de meerderheid van zijn volwassen leven in detentie heeft doorgebracht, zonder enige steun, een nieuw leven kan opbouwen in een land waar hij geen sociale of familiale banden heeft. De vader van verzoeker bevindt zich evenwel in Nederland, maar verzoeker heeft hier geen contact mee. Verwerende partij meent dat indien het contact met zijn vader verstoord is, dit zo maar hersteld kan worden. Dit is echter pertinent onjuist.

De veronderstelling dat de geografische nabijheid van Nederland tot België de familiebanden onaangetaast laat, is eveneens een misvatting. De financiële en praktische belemmeringen voor een jongvolwassene om regelmatig te reizen en contact te onderhouden zijn significant, vooral na een periode van detentie.

Zelfs indien verwerende partij al deze elementen in het administratief dossier over het hoofd heeft gezien, had het loutere feit dat verzoeker op jonge leeftijd in België is aangekomen en hier ondertussen meer dan 10 jaar onafgebroken verblijft, op zich al moeten volstaan om het bestaan van een privéleven conform artikel 8 EVRM aan te tonen. Het spreekt voor zich dat een 10-jarige die in België opgroeit en hier meer dan 10 jaar woont, sterke banden aangaat met de Belgische maatschappij.

Artikel 8 EVRM primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029). Het is daarom de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo _ nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

De verwerende partij stelt dat er geen sprake is van afhankelijkheidsbanden bestaan t.a.v. zijn moeder, zijn broers en zijn zussen. Dit is echter pertinent onwaar.

Verzoekster zijn moeder heeft zware brandwonden opgelopen toen zij met kokend water van de trap is gevallen en kan op heden niet werken (STUK 4) . Gelet op de jonge leeftijd van zijn jongere broers, respectievelijk 8 en 13 jaar, staat verzoeker in voor de verzorging van zijn moeder aangezien de thuisverpleging werd stopgezet en het zorgen voor inkomen. Zijn zus, mevrouw C. M., is meerderjarig maar woont op zichzelf met eigen vaste kosten. Verzoeker heeft zich ook in de gevangenis ingeschreven voor een cursus EHBO, met het oog op het kunnen verzorgen van zijn moeder haar wonden.

Maar verzoeker zal na zijn vrijlating ook enige tijd afhankelijk zijn van zijn moeder en zus, mevrouw C. M. Verzoeker heeft overigens geen financiële inkomsten om voor een eigen woning te zorgen waardoor hij in feite in Nederland op straat zou belanden. In België kan hij terug bij zijn moeder gaan inwonen.

Het eerste middel samengevat, de bestreden beslissing is niet naar recht verantwoord daar de belangenafweging overeenkomstig art. 8 EVRM, in samenhang gelezen met art. 44bis van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het proportionaliteitsbeginsel klaarblijkelijk niet zorgvuldig werd uitgevoerd.

Het eerste middel is gegrond.”

2.1.2. Waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk betwist voert zij eigenlijk de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De Raad merkt op dat het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126 520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het evenredigheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 44bis, §2 van de Vreemdelingenwet. Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen , alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie , alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het [Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind](#) van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Uit §4 van voormelde bepaling blijkt inderdaad, zoals de verzoekende partij terecht opmerkt, dat de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing rekening moet houden met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong. Op deze punten bevat de bestreden beslissing echter uitgebreide motieven, die luiden als volgt:

“Binnen het tijdvak van 10 jaar dat aan onderhavige beslissing voorafging, kwam u in aanraking met de jeugdrechter en werd u 2 maal strafrechtelijk veroordeeld waarbij de ernstige feiten en gedragingen die aan de grondslag van deze veroordelingen lagen duidelijk getuigen van een gebrek aan respect voor de normen in de maatschappij (zie supra). De integratie van de burger van de Unie stoelt behalve op territoriale en temporele aspecten, ook op kwalitatieve aspecten. Het lijkt zonder meer duidelijk dat uw gedrag gedurende de 10 jaren die voorafgaan aan onderhavige beslissing, een ernstige verstoring van de openbare orde vormt en blijk geeft van een volledige afwezigheid van de wil om te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend. Zoals reeds uiteengezet blijkt uit uw-persoonlijk gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. De kans dat u opnieuw misdrijven zal plegen gelinkt aan het drugsmilieu is reëel. Het is bijzonder verontrustend dat terwijl de procedure voor strafrechtelijke bestraffing voor de poging tot uithaling van een lading cocaïne nog hangende was, u nog betrokken was bij de beschieting van een handelspand en een poging tot aanslag. Dat u betrokken was bij potentieel dodelijk geweld waarbij bovendien geen rekening gehouden werd met de veiligheid van eventuele toevallige passanten, wijst op een bijzonder gevaarlijke en agressieve ingesteldheid, hetgeen een hoog risico op

recidive inhoudt. Eerdere gerechtelijke tussenkomsten maakten geen indruk op u. Er is sprake van een reële verhoogde maatschappelijke gevaarlijkheid waartegen onze samenleving maximaal moet beschermd worden. U was van uw vrijheid beroofd van 28.10.2021 tot 15.12.2021 en sinds 12.01.2023 verblijft u ononderbroken in detentie. U heeft momenteel 2 opsluitingstitels in uitvoering en volgens uw huidige detentiefiche zal u strafeinde bereiken op 04.03.2030. U kan niet ernstig voorhouden dat u een duurzame verankering in België kent, nu u de Belgische samenleving in gevaar bracht door uw persoonlijk gedrag. De Administratie baseert onderhavige beslissing dan ook terecht op artikel 44 bis, §2 van de wet van 15.12.1980. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Op 11.09.2024 werd u in de nieuwe gevangenis van Dendermonde door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren.

Uit de vragenlijst hoorrecht die u op 11.09.2024 zelfstandig invulde, blijkt dat uw taal Nederlands is; dat u Engels leest en/of schrijft, dat u sinds 2013 in België bent; dat uw Nederlands paspoort thuis bij uw moeder ligt (B. D., (...) 9100 Sint-Niklaas, (...)); dat u niet aan een ziekte lijdt die u belemmert te reizen of naar Nederland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis opgesloten werd, woonachtig was in de (...) te 9100 Sint-Niklaas; dat u niet gehuwd bent, noch een duurzame relatie heeft; dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u familie heeft in België, namelijk uw moeder (B. D., (...) 9100 Sint-Niklaas, (...)), uw broers (M. R. en M. J.) en uw zussen (M. C. en M. C.); dat u daarnaast enkel in Suriname familie heeft, dat u een getuigschrift secundair onderwijs behaalde in België (1 jaar (...) te 9100 Sint-Niklaas; (...) te 9100 Sint-Niklaas; (...) te Antwerpen opleiding onthaal en recreatie); dat u in de bouw gewerkt heeft te 9100 Sint-Niklaas en bij (...) te 9000 Gent (loonfiche op uw KBC bankrekening); dat u nog niet gewerkt heeft in een ander land dan België en dat u nog niet opgesloten/veroordeeld werd in een ander land dan België. Op de vraag of u reden heeft waarom u niet naar Nederland kan terugkeren, antwoordt u: "Het gevaar dat ik dan sneller op het slechte pad geraak. Daarnaast heb ik mijn familie hier in België waar ik bij terug kan keren."

U heeft tot op heden (08.10.2024) geen bijkomende documenten ingediend.

+++

U stelde geen kinderen, noch een duurzame relatie te hebben in België.

U verklaarde dat uw moeder (B. D. J., geboren op 23.11.1975 te Paramaribo, Suriname, Nederlandse nationaliteit, EU-kaart geldig tot 30.03.2028), uw broers (M. R. D. D., geboren op 08.10.2010 te Amsterdam, Nederland, Nederlandse nationaliteit, EU-kaart geldig tot 28.04.2028 en M. J.-I. P., geboren op 08.04.2015 te Sint-Niklaas, België, Nederlandse nationaliteit) en uw zussen (M. C. C., geboren op 20.12.1984 te Amsterdam, Nederland, Nederlandse nationaliteit, uit de registers afgevoerd naar Nederland sinds 25.09.2019 en M. C. C., geboren op 26.06.1997 te Amsterdam, Nederland, Nederlandse nationaliteit, EU-kaart geldig tot 24.07.2028) in België wonen. Behalve uw zus M. C. C., zijn deze familieleden inderdaad rechtmatig in België ingeschreven.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun ouders, broers en/of zussen onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 165870, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u en een van deze familieleden, noch legde u stukken voor waaruit dergelijke afhankelijkheid zou blijken. De aanwezigheid van uw familie op het Belgische grondgebied heeft niet kunnen verhinderen dat u al sinds uw minderjarigheid delinquent gedrag vertoont en dat u onder toezicht gesteld diende te worden. Evenmin konden zij verhinderen dat u als meerderjarige uw crimineel parcours verder zette. Het gegeven dat uw familie u bezoekt in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Uit de omstandigheid dat u voor u in de gevangenis terecht kwam bij hen woonde, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid worden afgeleid. Uw leeftijd, met name 21 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Een mogelijke financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van (een van) uw familieleden aan te tonen. Eventuele financiële ondersteuning kan door uw familieleden, ook als u buiten België verblijft, gegeven worden (bijvoorbeeld door middel van storting). Een morele

afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten met (één van) uw familieleden werd niet aangetoond.

Voormelde familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen desgewenst dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Nederland alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Nederland en België zijn buurlanden waardoor de afstand meevalt en uit geen enkel voorliggend stuk blijkt dat het onmogelijk zou zijn voor hen om u aldaar te bezoeken. Ze kunnen u desgewenst vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van uw leven in Nederland. Dat het onderhouden van contact met uw familie in België moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag. Bovendien kan opgemerkt worden dat, zoals reeds vermeld, één van uw zussen uit de registers afgevoerd werd naar Nederland sinds 25.09.2019.

Uw vader (M. B. J., geboren op 16.07.1972 te Suriname, Nederlandse nationaliteit) diende op 28.10.2022 een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen" (bijlage 19) in te Herentals en verkreeg aldus verblijfsrecht in België. Hij werd echter van ambtswege uit de registers afgevoerd op 29.07.2024 (voorstel afvoering van ambtswege: 25.06.2024). Mogelijks is hij naar Nederland teruggekeerd. Indien u geen contact meer heeft met hem, kan dat mogelijks hersteld worden.

Hoe dan ook de bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

+++

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat een aanvang kent wanneer men minderjarig is dat hier een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kwam begin 2013 in het gezelschap van (een deel van) uw familie naar België, naar aanleiding van een verblijfsaanvraag d.d. 29.10.2013 verwierf u verblijfsrecht. U was toen net geen 12 jaar oud, inmiddels bent u bijna 22 jaar. Reeds als minderjarige kwam u meermaals in aanraking met de jeugdrechtbank. U verbleef in detentie van 28.10.2021 tot 15.12.2021 en sinds 12.01.2023 verblijft u ononderbroken in detentie. U heeft momenteel 2 opsluitingstitels in uitvoering en volgens uw huidige detentiefiche zal u strafeinde bereiken op 04.03.2030. Het is duidelijk dat de door u gepleegde feiten (zie supra) onder de noemer zeer zware criminaliteit kunnen worden gebracht en dat u door uw persoonlijk gedrag een gevaar voor de Belgische maatschappij vormt.

Het gegeven dat u in België school liep en enkele maanden officieel gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde en is niet van dien aard dat het onderhavige maatregel kan milderen. De gepleegde strafbare feiten tonen bovendien een hunker naar snel winstbejag aan. De vaardigheden die u tijdens de opleidingen die u volgde en tijdens uw tewerkstelling in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in Nederland van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken in Nederland. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Nederland dan wel in een derde land.

Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Nederland alwaar u geboren bent en tot u bijna 12 was gewoond heeft. Het wordt niet betwist dat het opbouwen van een leven in Nederland aanpassingen zal vereisen, maar er liggen geen elementen voor waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan daarvoor. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen. Zoals reeds vermeld werd een van uw zussen uit de registers naar Nederland afgeschreven. Uw vader is pas recentelijk naar België verhuisd en is momenteel van ambtswege uit de registers afgeschreven. U maakt zelf nergens melding van uw vader en mogelijks onderhouden jullie momenteel geen contact, maar dat sluit niet uit dat het contact (indien daadwerkelijk verbroken) hersteld zou kunnen worden. Hoe dan ook bent u een volwassen man die in staat kan worden

geacht zijn leven zelfstandig uit te bouwen in een land waarvan hij de nationaliteit heeft zelfs al moest u geen beroep kunnen doen op familie en/of kennis in Nederland. Bovendien zijn België en Nederland buurlanden waardoor familieleden woonachtig in België makkelijk van tijd tot tijd op bezoek kunnen komen, eventueel kan iemand u tijdelijk vergezellen tot u uw leven er weer op de rails heeft. Dat u nog nooit gewerkt heeft in Nederland, betekent niet dat u er geen werk zou kunnen vinden.

De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheid of de gezondheid van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden.”

Uit voormelde motieven blijkt dat de verwerende partij aangeeft dat het overgrote deel van de familie van de verzoekende partij in België woont. De verzoekende partij betwist niet dat “Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun ouders, broers en/of zussen onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist (zijn) die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden”. De verzoekende partij stelt nu dat er wel degelijk sprake is van dergelijke banden van afhankelijkheid omdat haar moeder brandwonden heeft opgelopen en verzorging nodig heeft en omdat haar 2 broers nog jong (en minderjarig) zijn en niet voor de moeder kunnen zorgen. De moeder van de verzoekende partij heeft zware brandwonden opgelopen toen zij met kokend water van de trap is gevallen en kan volgens de verzoekende partij op heden niet werken (STUK 4). De verzoekende partij verklaart dat de thuisverpleging werd stopgezet en stelt verder dat zij moet zorgen voor inkomen. Haar zus, mevrouw C. M., is meerderjarig maar woont op zichzelf met eigen vaste kosten. De verzoekende partij stipt aan dat zij zich in de gevangenis heeft ingeschreven voor een cursus EHBO, met het oog op het kunnen verzorgen van haar moeder.

De Raad stelt echter vast dat de verzoekende partij zichzelf tegenspreekt waar zij aanvoert dat zij zou moeten instaan voor de zorg voor haar moeder. De verzoekende partij stelt immers ook dat zij na haar vrijlating ook enige tijd afhankelijk zal zijn van haar moeder en zus, mevrouw C. M. Zij stelt ook geen financiële inkomsten te hebben om voor een eigen woning te zorgen waardoor zij in feite in Nederland op straat zou belanden, terwijl zij in België terug bij haar moeder kan gaan inwonen. Deze stelling is contradictorisch met de stelling dat de moeder van de verzoekende partij zou afhankelijk zijn omdat de verzoekende partij moet zorgen voor inkomen. Bovendien bevindt de verzoekende partij zich in de gevangenis zodat het niet aannemelijk is dat zij op dit moment voor inkomsten zorgt om haar moeder te ondersteunen. Haar strafeinde is bovendien pas voorzien op 4 maart 2030, waardoor de verzoekende partij al helemaal niet aannemelijk maakt dat haar moeder van haar afhankelijk zou zijn voor verzorging. Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de brandwonden die de moeder van de verzoekende partij opliep niet recent zijn. De moeder van de verzoekende partij kreeg dus de hele tijd dat de verzoekende partij in de gevangenis zat ook al verzorging, en de verzoekende partij maakt dan ook helemaal niet aannemelijk dat haar moeder afhankelijk zou zijn van haar voor de verzorging. Waar zij thans stelt dat de thuisverpleging werd stopgezet is dit vooreerst niets meer dan een blote bewering en zo dit het geval zou zijn, is het niet duidelijk waarom deze verzorging werd stopgezet. Daarnaast maakt de verzoekende partij helemaal niet aannemelijk dat haar moeder tot op vandaag verzorging nodig heeft. Hoe dan ook is het zeker dat de verzoekende partij op vandaag niet instaat voor de verzorging van haar moeder aangezien zij nog steeds opgesloten zit.

De Raad acht het bovendien niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om in de bestreden beslissing te motiveren dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij afhankelijk zou zijn van haar familie. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de volgende motieven kennelijk onredelijk zouden zijn:

“Het gegeven dat uw familie u bezoekt in de gevangenis is enkel een bewijs van de normale affectieve banden die een familie met elkaar onderhoudt, maar doet geenszins getuigen van een bijzondere vorm van afhankelijkheid ten opzichte van elkaar. Uit de omstandigheid dat u voor u in de gevangenis terecht kwam bij hen woont, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid worden afgeleid. Uw leeftijd, met name 21 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Een mogelijke financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van (een van) uw familieleden aan te tonen. Eventuele financiële ondersteuning kan door uw familieleden, ook als u buiten België verblijft, gegeven worden (bijvoorbeeld door middel van storting). Een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten met (één van) uw familieleden werd niet aangetoond.

Voormelde familieleden kunnen België vrijelijk in- en uitreizen en kunnen desgewenst dan ook contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in Nederland alsook middels de moderne communicatiemiddelen. Nederland en België zijn buurlanden waardoor de afstand meevalt en uit geen enkel voorliggend stuk blijkt dat het onmogelijk zou zijn voor hen om u aldaar te bezoeken. Ze kunnen u desgewenst vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van uw leven in Nederland. Dat het onderhouden van contact met uw familie in België moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag. Bovendien kan opgemerkt worden dat, zoals reeds vermeld, één van uw zussen uit de registers afgevoerd werd naar Nederland sinds 25.09.2019.

Uw vader (M. B. J., geboren op 16.07.1972 te Suriname, Nederlandse nationaliteit) diende op 28.10.2022 een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen" (bijlage 19) in te Herentals en verkreeg aldus verblijfsrecht in België. Hij werd echter van ambtswege uit de registers afgevoerd op 29.07.2024 (voorstel afvoering van ambtswege: 25.06.2024). Mogelijks is hij naar Nederland teruggekeerd. Indien u geen contact meer heeft met hem, kan dat mogelijks hersteld worden."

De Raad merkt daarnaast op dat de bestreden beslissing een beslissing tot beëindiging van verblijf betreft, maar geen inreisverbod. Dit betekent dus dat de bestreden beslissing op zich niet tot gevolg heeft dat de verzoekende partij haar familie niet meer zou kunnen bezoeken. De Raad acht het bovendien helemaal niet kennelijk onredelijk om te stellen dat van de verzoekende partij, die 22 jaar oud is, kan verwacht worden dat zij zelfstandig een leven kan opbouwen. De verzoekende partij maakt het tegendeel alvast niet aannemelijk. Het motief dat de vader van de verzoekende partij betreft, met wie zij op heden geen contact zou hebben maar die wel in Nederland zou wonen, acht de Raad verder overtuigend. De al dan niet kennelijke onredelijkheid van deze motieven kunnen dan ook niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden.

Verder blijkt uit de bestreden beslissing helemaal niet dat de verwerende partij geen privéleven van de verzoekende partij in België zou weerhouden, zoals de verzoekende partij voorhoudt in haar eerste middel. De verwerende partij motiveert immers als volgt:

"Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat een aanvang kent wanneer men minderjarig is dat hier een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België zou verlaten. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten.

U kwam begin 2013 in het gezelschap van (een deel van) uw familie naar België, naar aanleiding van een verblijfsaanvraag d.d. 29.10.2013 verwierf u verblijfsrecht. U was toen net geen 12 jaar oud, inmiddels bent u bijna 22 jaar. Reeds als minderjarige kwam u meermaals in aanraking met de jeugdrechtbank. U verbleef in detentie van 28.10.2021 tot 15.12.2021 en sinds 12.01.2023 verblijft u ononderbroken in detentie. U heeft momenteel 2 opsluitingstitels in uitvoering en volgens uw huidige detentiefiche zal u strafeinde bereiken op 04.03.2030. Het is duidelijk dat de door u gepleegde feiten (zie supra) onder de noemer zeer zware criminaliteit kunnen worden gebracht en dat u door uw persoonlijk gedrag een gevaar voor de Belgische maatschappij vormt.

Het gegeven dat u in België school liep en enkele maanden officieel gewerkt hebt, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde en is niet van dien aard dat het onderhavige maatregel kan mildereren. De gepleegde strafbare feiten tonen bovendien een hunker naar snel winstbejag aan. De vaardigheden die u tijdens de opleidingen die u volgde en tijdens uw tewerkstelling in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in Nederland van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden.

U kan via de moderne communicatiemiddelen contact onderhouden met uw vrienden in België en zij zouden u, indien gewenst, kunnen bezoeken in Nederland. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Nederland dan wel in een derde land.

Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met Nederland alwaar u geboren bent en tot u bijna 12 was gewoond heeft. Het wordt niet betwist dat het opbouwen van een leven in Nederland aanpassingen zal vereisen, maar er liggen geen elementen voor

waaruit blijkt dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan daarvoor. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen. Zoals reeds vermeld werd een van uw zussen uit de registers naar Nederland afgeschreven. Uw vader is pas recentelijk naar België verhuisd en is momenteel van ambtswege uit de registers afgeschreven. U maakt zelf nergens melding van uw vader en mogelijks onderhouden jullie momenteel geen contact, maar dat sluit niet uit dat het contact (indien daadwerkelijk verbroken) hersteld zou kunnen worden. Hoe dan ook bent u een volwassen man die in staat kan worden geacht zijn leven zelfstandig uit te bouwen in een land waarvan hij de nationaliteit heeft zelfs al moest u geen beroep kunnen doen op familie en/of kennissen in Nederland. Bovendien zijn België en Nederland buurlanden waardoor familieleden woonachtig in België makkelijk van tijd tot tijd op bezoek kunnen komen, eventueel kan iemand u tijdelijk vergezellen tot u uw leven er weer op de rails heeft. Dat u nog nooit gewerkt heeft in Nederland, betekent niet dat u er geen werk zou kunnen vinden.

De gedragingen die aan uw stafrechtelijke veroordeling ten grondslag liggen, zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.”

Uit de bespreking van het tweede middel zal blijken dat de verwerende partij op niet kennelijk onredelijke wijze oordeelde dat de verzoekende partij een gevaar uitmaakt voor de openbare orde. De Raad acht het dan ook niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij in de bestreden beslissing de bescherming van de openbare orde afweegt tegenover het recht op het privéleven van de verzoekende partij, en voorrang geeft aan de bescherming van de openbare orde. De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partij de veroordelingen waarvan sprake in de bestreden beslissing niet betwist, en zij blijken bovendien uit de stukken van het administratief dossier.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, en van het rechtszekerheidsbeginsel.

De verzoekende partij licht haar tweede middel als volgt toe:

“II. Tweede middel: Schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen), van artikelen 44bis, 45 en 62 van de Vreemdelingenwet, en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van Vreemdelingenwet bepalen dat de administratieve beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd,

De artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische motivering dienen te worden opgenomen. Bovendien dient de motivering afdoende te zijn.

Zo stipuleert artikel 62 van de Vreemdelingenwet het volgende: “De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed.[...]”

Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(o)n(en) kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat: .

- a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;*
- b) in de motivering (opgenomen in de betrokken administratieve beslissing) zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;*
- c) De motivering afdoende dient te zijn;*

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer men zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een dergelijke keuze is gekomen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing 13 tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

Het rechtszekerheidsbeginsel in combinatie met het vertrouwensbeginsel houdt in dat een rechtsonderhorige erop moet kunnen vertrouwen dat de administratieve overheid een vaste gedragslijn zal blijven aanhouden en dat de rechtsonderhorige bij het uitblijven van enig handelen van de administratieve overheid ervan mag uitgaan dat er geen reden zal bestaan dat het bestuur anders zal handelen dan de schijn die zij heeft opgewekt door te verzuimen te handelen. De rechtsonderhorige mag er dan ook op rekenen dat hij niet langer in een rechtsonzekere positie verkeert, zodat hij erop kan vertrouwen dat er geen reden bestaat dat de administratie een andere gedragslijn zal aannemen.

Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden onderzocht in het licht van de toepassing in de bestreden beslissing van de bepalingen van de artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid,

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinqües en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid:

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

De relevante bepalingen van artikel 45 van de Vreemdelingenwet stellen verder:

§1. De redenen van openbare orde, nationale veiligheid en volksgezondheid bedoeld in de artikelen 43 en 44bis mogen niet worden aangevoerd voor economische doeleinden.

§2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid. Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen. 14

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd, (...)"

Verwerende partij motiveert niet waarom verzoeker op heden nog een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. Verweerster baseert zich louter op de veroordelingen die verzoeker heeft, maar niet op de stappen die verzoeker sedertdien heeft genomen om zijn re-integratie in de samenleving voor te bereiden.

De artikelen 44bis en 45 van de Vreemdelingenwet, die respectievelijk werden hersteld en vervangen door de artikelen 26 en 35 van de wet van 24 februari 2017, vormen een omzetting van de artikelen 27 en 28 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 32 in fine en 34-37, zie ook bijlage, p. 138-143).

In de voorbereidende werken van de wet van 24 februari 2017 grijpt de wetgever, met betrekking tot de voormelde bepalingen in de Vreemdelingenwet, ook herhaaldelijk terug naar rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie om de begrippen <openbare orde> en <nationale veiligheid> nader te duiden (Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001).

In zijn rechtspraak licht het HvJ toe dat het begrip “openbare orde” hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Wat het begrip “openbare veiligheid” betreft, zet het HvJ in zijn rechtspraak uiteen dat dit begrip zowel de interne als de externe veiligheid van een lidstaat dekt. Bijgevolg kunnen een aantasting van het functioneren van instellingen en essentiële openbare diensten, risico's voor het overleven van de bevolking, het risico op een ernstige verstoring van de externe betrekkingen of van de vreedzame co-existentie van de volkeren, alsook een aantasting van militaire belangen, de openbare veiligheid in gevaar brengen (HvJ 13 september 2016, C-166/14, Rendon Marin, pt. 83).

Verder moeten “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” worden onderscheiden van gewone “redenen van openbare orde of nationale veiligheid” en “dwingende redenen van openbare orde of nationale veiligheid”, “Ernstige redenen” vertalen het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen dan de gewone “redenen”, terwijl “dwingende redenen” vereisen dat de omstandigheden van het geval nog ernstiger zijn. Daaruit volgt dat het begrip “ernstige redenen” breder is dan het begrip “dwingende redenen” (Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/0041, p. 23 en 37, met verwijzing naar rechtspraak van het HvJ; zie ook HvJ 22 mei 2012, C-348/09, PI, pt. 19).

De algemene vaststelling dat strafbare feiten werden gepleegd die de openbare orde of nationale veiligheid in het gedrang kunnen brengen, volstaat op zich niet om beperkende verblijfsmaatregelen te nemen.

Maatregelen die worden genomen ter bescherming van de openbare orde, zoals een beëindiging van verblijf, mogen uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken vreemdeling waaruit een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving blijkt, zoals artikel 45, § 2 van de Vreemdelingenwet voorziet (zie ook HvJ 13 september 2016, C-165/14, Rendon Marin, pt. 59-61). Dit impliceert een individueel onderzoek van het voorliggende geval.

In die zin kan het bestaan van een of meerdere strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen reden of motivering vormen voor de beëindiging van een verblijfsrecht.

Bij het beoordelen van een bedreiging voor de openbare orde moet rekening worden gehouden met de aard en ernst van de strafbare feiten, het aantal strafbare feiten en de veroorzaakte schade. Naast voldoende ernstig en werkelijk, dient deze bedreiging ook actueel te zijn. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (HvJ 22 mei 2012, C- 348/09, P.L, pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24). Het is aan de nationale overheden om in elk afzonderlijk geval te beoordelen of het gedrag van de betrokken vreemdeling een gevaar voor nieuwe verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. De staatssecretaris moet derhalve zijn besluit baseren op een inschatting van het toekomstig gedrag van de betrokken vreemdeling en dit aan de hand van de objectieve elementen zoals deze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier.

Aangezien hij op deze leeftijd al enkele jaren in gevangenschap heeft moeten leven, heeft hij ondertussen wél de mogelijkheden gekregen om te werken aan zijn normbesef, aan zijn ingesteldheid en aan zijn sociale,

morele en economische waarden. Het moge duidelijk zijn dat verzoeker gedurende zijn gevangenschap zijn spreekwoordelijke les wel heeft geleerd. Hij ziet in wat hij heeft gedaan en hij wil zichzelf verbeteren om terug in de samenleving zijn steentje te kunnen bijdragen.

Zo heeft verzoeker verschillende cursussen gevolgd of is deze aan het volgen, o.a. EHBO, Frans, wiskunde, opleiding om VCA-attest te bekomen. Ook was verzoeker werkzaam in de fitness van de gevangenis. Voor verzoeker werd opgesloten in de gevangenis, was hij ingeschreven voor een toelatingsproef in de AP Hogeschool te Antwerpen. Wanneer verzoeker vrijkomt en zijn verblijfsrecht mag behouden, heeft hij de intentie om terug deel te nemen aan deze toelatingsproef. Gelijktijdig wenst verzoeker ook aan het werk te gaan om inkomen te verwerven.

Verzoeker heeft daarnaast een verzoekschrift vervroegde invrijheidstelling met het oog op het verlaten van het Belgisch grondgebied ingediend.

Het standpunt van de correctionele overheid en verweerster is dan ook inherent contradictorisch. Voor verwerende partij is verzoeker een groot gevaar voor de openbare orde en de nationale veiligheid en moet zijn verblijfsrecht worden beëindigd. Echter langs de andere kant kan verzoeker vervroegd vrijkomen om zich terug naar Nederland te begeven waar hij geen gevaar zou uitmaken. De houding van verweerster staat dan ook in schril contrast met de houding van de correctionele overheid.

Omtrent deze vervroegde invrijheidstelling, wordt er in de beslissing van verweerster ook geen woord gerept. Het gaat alle redelijkheid te boven dat verzoeker een dermate groot gevaar voor de samenleving zou vormen, maar wel in aanmerking komt voor vervroegde invrijheidstelling.

De bestreden beslissing is hiermee op een niet-afdoende wijze gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten. Bovendien legt het zorgvuldigheidsbeginsel de verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte en volledige feitenvinding (Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3.). De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (Cf. R.v.V. arrest n° 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4). Overigens staat ook vast dat het redelijkheidsbeginsel Uw Raad toestaat de bestreden beslissing onwettig te bevinden wanneer 16 het tegen alle redelijkheid ingaat (Cf. Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en Cf. R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

Het middel is gegrond “

2.2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het rechtszekerheidsbeginsel, dat verzoeker ook geschonden acht, is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349).

De verzoekende partij betoogt in haar tweede middel vooreerst dat de verwerende partij niet motiveert waarom zij op heden nog een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De verwerende partij baseert zich volgens de verzoekende partij louter op de veroordelingen die zij heeft opgelopen, maar niet op de stappen die zij sedertdien heeft genomen om haar re-integratie in de samenleving voor te bereiden.

Artikel 45 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§ 1. De redenen van openbare orde, nationale veiligheid en volksgezondheid bedoeld in de artikelen 43 en 44bis mogen niet worden aangevoerd voor economische doeleinden.

§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenten van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen.

§ 3. Alleen de ziekten opgesomd in de bijlage bij deze wet kunnen de in artikelen 43 en 44bis bedoelde maatregelen rechtvaardigen.

Het optreden van een van deze ziekten na een periode van drie maanden na de aankomst van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk stelt de minister of zijn gemachtigde niet in staat aan het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid een einde te maken overeenkomstig artikel 44bis.

Binnen drie maanden na hun aankomst op het grondgebied van het Rijk, en indien ernstige aanwijzingen daartoe aanleiding geven, kan de minister of zijn gemachtigde de burger van de Unie of zijn familielid onderwerpen aan een kosteloos medisch onderzoek opdat wordt bevestigd dat hij niet lijdt aan een van de ziekten bedoeld in het eerste lid. Dit medisch onderzoek mag geen systematisch karakter dragen.

§ 4. Het verstrijken van de geldigheidsduur van de identiteitskaart of het paspoort waarmee de burger van de Unie of zijn familielid het grondgebied van het Rijk is binnengekomen, is geen voldoende reden om een einde te maken aan zijn verblijf.”

Uit deze bepaling blijkt dus dat eerdere strafrechtelijke veroordelingen als zodanig geen reden zijn voor dergelijke beslissingen, en dat het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich beperkt tot loutere beweringen dat de verwerende partij niet zou motiveren waarom zij op heden nog een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid, dat de verwerende partij zich louter zou baseren op de veroordelingen die zij heeft opgelopen, maar niet op de stappen die zij sedertdien heeft genomen om haar re-integratie in de samenleving voor te bereiden. Zij brengt van deze loutere beweringen geen enkel begin van bewijs bij, en die beweringen zijn bovendien in strijd zijn met de gegevens van het administratief dossier. De verwerende partij motiveert niet alleen in de bestreden beslissing waarom de verzoekende partij volgens haar wel degelijk een gevaar voor de openbare orde vormt, maar zij baseert deze conclusie ook op niet kennelijk onredelijke wijze op de objectieve gegevens van het administratief dossier. Zij motiveert immers als volgt:

“Op 04.07.2019 werd u door de Jeugdrechtbank te Dendermonde onder toezicht gesteld daar u zich plichtig maakte aan diefstal (9 feiten).

Op 04.08.2020 werd het vonnis d.d. 04.07.2019 herzien door de Jeugdrechtbank te Dendermonde, werd de ondertoezichtstelling verlengd en werd u verplicht een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard te leveren.

Op 26.10.2021 werd u aangehouden en op 28.10.2021 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Antwerpen op verdenking van inbreuken op de drugswetgeving, in vereniging.

Op 15.12.2021 werd het aanhoudingsmandaat d.d. 28.10.2021 onder voorwaarden opgeheven.

Op 12.01.2023 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis te Dendermonde op verdenking van inbreuk op de wapenwet en deelname aan een criminele organisatie.

Op 28.04.2023 werd u door het Hof van Beroep te Antwerpen (op beroep CR Antwerpen d.d. 21.10.2022) veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 40 maanden en een geldboete van 8.000 euro daar u zich schuldig maakte aan gepoogd te hebben middelen zonder vergunning (met uitzondering van cannabis voor persoonlijk gebruik) in bezit te nemen, namelijk cocaïne, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming is aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (feit gepleegd op 26.10.2021). Omdat te vrezen was dat u zou trachten u te onttrekken aan de uitvoering van de straf, gelet op de hoegrootheid van de opgelegde bestraffing en het gevaar om nieuwe misdrijven te plegen, werd uw onmiddellijke aanhouding bevolen.

Op 17.01.2024 werd u door de Correctionele Rechtbank te Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 2.000 euro daar u zich schuldig had gemaakt aan verboden wapens, namelijk een oorlogswapen type AK47 Kalasjnikov met serienummer 24295, voorhanden te hebben gehad (feit gepleegd tussen 06.07.2022 en 09.07.2022, meermaals op niet nader bepaalde datum doch onder meer op 08.07.2022); aan vergunningsplichtige vuurwapens, namelijk een onbepaald vuurwapen type Glock met weggevijsd serienummer, onwettig voorhanden te hebben gehad (feit gepleegd tussen 06.07.2022 en 09.07.2022, op een niet nader bepaalde datum) en aan wetens en willens betrokken te zijn geweest bij een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan 2 personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het In onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met een gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, waarbij gebruik gemaakt wordt van intimidatie, bedreiging, geweld, listige kunstgrepen of corruptie, of waarbij commerciële of andere structuren worden aangewend om het plegen van de misdrijven te verbergen of te vergemakkelijken, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft (feit gepleegd van 07.07.2022 tot en met 08.07.2022).

Niettegenstaande uw jonge leeftijd spreekt uw strafverleden geenszins in uw voordeel. Reeds als minderjarige maakte u zich plichtig aan meerdere diefstallen. Er werden jeugdbeschermingsmaatregelen genomen teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren. De opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben echter niet het beoogde effect verwezenlijkt. Na uw achttiende verjaardag zette u hetzelfde parcours verder waardoor u als 21-jarige reeds tweemaal veroordeeld werd voor zeer ernstige feiten en inmiddels aan uw tweede detentie toe bent. Volgens uw huidige detentiefiche bereikt u strafeinde op 04.03.2030. Uit de omstandigheden die tot uw beide veroordelingen hebben geleid, blijkt het bestaan van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging van de openbare orde vormt. .

Op 26.10.2021 werd de scheepvaartpolitie gecontacteerd door de security van havenbedrijf AET omdat 6 mannen door de omheining gekropen waren en zich onrechtmatig op kade 1333 bevonden. De politie kwam ter plaatse en doorzocht het terrein. Twee personen werden aangetroffen onder rollend materieel waar zij zich verstopt hadden. U werd samen met twee anderen aangetroffen in een geparkeerde vrachtwagen. De security van havenbedrijf AET vond nog een persoon die zich in een andere vrachtwagen verborgen had. De douanediens merkten wat later ook een voertuig met een Nederlands kenteken op dat een opvallend trage rijstijl had en zich vlakbij de plaats bevond waar een gat in de omheining was gemaakt. In dit voertuig werden 5 personen aangetroffen die allen in het zwart gekleed waren en die zich zenuwachtig gedroegen. De camerabeelden van het havenbedrijf AET toonden wanneer de eerste 6 personen (waaronder u) voor de eerste keer ter hoogte van de binnenomheining werden waargenomen dan vervolgens door het gat van de omheining kropen om zich toegang te verschaffen tot de terreinen van AET. Op de camerabeelden was tevens te zien dat de zes personen zich verscholen hielden tussen de stapels hout net naast de omheining en dat een aantal van hen drager was van een grote trekruzak. Op u persoonlijk werden onder andere volgende voorwerpen aangetroffen: een breekijzer, een schep, zaklamp en een rugzak. U kon, net zoals uw medeplichtigen, geen logische of geloofwaardige verklaring bieden voor uw aanwezigheid ter plaatse.

Uit de voorliggende gegevens bleek dat u en uw kompanen zich naar de Antwerpse haven hadden begeven, het haventerrein waren binnengedrongen of zich in de onmiddellijke omgeving bevonden van een plaats waar zij zich toegang konden verschaffen, en in het bezit waren van materiaal dat kon gebruikt worden voor het zich toegang verschaffen tot een container of vrachtwagen, zijnde een kniptang, breekijzer alsook van zaklampen, (bivak-)mutsen, werkhandschoenen en kledij. Jullie hadden zich duidelijk verenigd om een lading cocaïne uit te halen op de AET-kaai in Beveren. De uithaling heeft uiteindelijk niet plaats gevonden omwille van omstandigheden onafhankelijk van jullie wil.

Uit het arrest d.d. 28.04.2023 blijkt: "De feiten zijn bijzonder ernstig en laakbaar en geven blijk van een criminele ingesteldheid. Internationale drugstrafieken vormen een bedreiging voor de volksgezondheid en de openbare veiligheid. Beklaagden [waaronder u] hadden louter grof geldgewin voor ogen en hebben niet stilgestaan bij de schade die hun handelen had kunnen hebben op de volksgezondheid. De individuele gebruiker raakt verslaafd en zijn gezondheid wordt aangetast. De gezondheidsrisico's zijn des te groter gezien het ontbreken van elke kwaliteitscontrole. De omgeving van de gebruiker ondergaat noodgedwongen de verslaving van de gebruiker. De maatschappij ziet zich geconfronteerd met drugsverslaafden, met de maatschappelijke kost die gepaard gaat met hun opvang en ondersteuning en met de strijd tegen de druggerelateerde criminaliteit. De internationale drugstrafiek is maatschappij ontwrichtend en naast de schade voor de volksgezondheid zijn er de uitwassen van dodelijk geweld, aanslagen en corruptie."

Het Hof zag geen enkele reden om (voor een gedeelte van de straf) uitstel te verlenen, al dan niet gekoppeld aan voorwaarden zoals gevraagd door u. Een uitstel van de opgelegde straffen, zou u volgens het Hof onvoldoende de ernst van de feiten doen inzien en zou een onvoldoende krachtig maatschappelijk signaal inhouden.

Met uw handelen, louter ingegeven door eigen winstbejag, heeft u een bijdrage willen leveren aan de instandhouding van de handel in cocaïne en de verspreiding van deze voor de volksgezondheid gevaarlijke stof. U heeft zich geen rekenschap gegeven van alle negatieve gevolgen die daaruit voortvloeien voor de samenleving. Het deelnemen aan dergelijke vorm van grootschalige georganiseerde criminaliteit getuigt van een laakbare ingesteldheid. De in uw hoofde bewezen feiten zijn ernstig en van aard de openbare veiligheid, de maatschappelijke orde en de volksgezondheid in het gedrang te brengen.

Het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders

die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. 1-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67)”

Terwijl de procedure voor strafrechtelijke bestraffing voor de poging tot uithaling van een lading cocaïne nog hangende was, was u betrokken bij de beschieting van een handelspand en een poging tot aanslag. U was dus duidelijk niet onder de indruk van wat u boven het hoofd hing en uw eerste verblijf in de gevangenis (van 28.10.2021 tot 15.12.2021), integendeel u zette uw criminele activiteiten gewoon verder.

Op 08.07.2022 omstreeks 02u39 werd de horecazaak “Poké Bowl Place” aan de (...)brug 118 in Antwerpen vanop een scooter met een oorlogswapen type Kalasjnikov beschoten. Er werden 13 kogelinslagen geteld en er lagen ook 13 hulzen van zwaar kaliber type 7,62 mm op de grond. Uit het verslag van het labo bleek dat er meerdere kogels het pand waren binnengedrongen. In de binnenruimte lagen kleine brokstukken pleisterwerk en kogelfragmenten op de grond. De kogels werden afgevuurd op manshoogte en drongen door het rolluik en het raam het pand binnen. Ook in het plafond waren er meerdere beschadigingen en kogelfragmenten zichtbaar. S. en U. werden in de onmiddellijke omgeving aangetroffen. Ze hadden een winkeltas bij zich met daarin een vuurwapen type Kalasjnikov. Uit het ballistisch verslag bleek dat de in beslag genomen hulzen verschoten werden met het wapen dat in de winkeltas teruggevonden werd. Verder bleek dat het wapen reeds gebruikt werd bij de beschieting van een woning in Borsbeek op 05.07.2022. Hun reisroute kon gereconstrueerd worden aan de hand van telefonie-onderzoek gekoppeld aan de ANPR-registraties van het voertuig VW Polo met Nederlandse nummerplaat (...). Uitlezing van het gsm-toestel van U. leerde dat hij op 07.07.2022, enkele uren voor de feiten, een aantal adressen doorgestuurd kreeg via Snapchat. Aan de hand van ver doorgedreven telefonie-onderzoek kwam u in beeld als gebruiker van het Snapchat-account ‘absseconds’. Er werd een conversatie teruggevonden van 07.07.2022 tussen uzelf en U. waarin deze laatste zich verontschuldigde voor de eerder misgelopen afspraak en dat deze nu 100% zeker zou doorgaan. U. zei dat hij zeker voor 2 uur moest komen omdat u om 5 uur moest gaan werken. Het was voor de Rechtbank duidelijk dat jullie afspraken maakten, onder andere over een scooter en over een doek waarmee het ‘p’ kon worden schoongemaakt. Jullie spraken over ‘pap’ (geld) en zeiden dat jullie jullie gsm’s moesten uitzetten. Om 23 uur stuurde U. het adres (...)straat 217 (zie infra) door. En direct nadien 8(...)weg 1209. U vroeg of u de adressen moest doorsturen, maar U. antwoordde dat u de andere persoon moest toevoegen aan het groepsgesprek en de adressen hierin moest plaatsen. U stuurde uw rekeningnummer door. Uit het telefonie-onderzoek bleek tenslotte nog dat de schutter, S., u op 08.07.2022 vanuit de gevangenis contacteerde.

U verklaarde dat S. een goede vriend van u was vanuit de buurt. U zou zich niet meer herinneren waarom u 400 euro afhaalde op 07.07.2022 en beriep u geregeld op uw zwijgrecht. U verklaarde bij de onderzoeksrechter U. te kennen vanuit een andere zaak (de mislukte uithaling van de cocaïne). U vroeg ter terechtzitting de vrijspraak. U stelde dat u in de nacht van 07 op 08.07.2022 in de wagen VW Polo zat, dat u niet meer wist waarom u uw rekeningnummer doorgegeven had, dat u dacht iets aan U. geleend te hebben. U was geld gaan afhalen in de bank in Temse; de bestuurster van de VW Polo had u thuis afgezet en u moest om 05u00 bij Volvo zijn om er te gaan werken. U stelde met de andere betrokkenen in de wagen te hebben gezeten maar niet te hebben geweten wat er ging gebeuren. Het louter doorsturen van het adres kon volgens u geen bewijs vormen van enige betrokkenheid bij de feiten. De Rechtbank achtte uw verklaringen omtrent uw aanwezigheid in de wagen VW Polo totaal ongeloofwaardig. Het was onwaarschijnlijk dat U. en S. iemand in de wagen zouden hebben toegelaten die met de feiten niks te maken had, terwijl zij van Sint-Niklaas naar Antwerpen reden met een Kalasjnikov in een winkeltas op de achterbank. Verder wees de Rechtbank op de berichten verzonden en ontvangen via uw Snapchataccount ‘absseconds’. De Rechtbank oordeelde dat u samen met S. en U. overduidelijk betrokken was bij de aanslag op de horecazaak “Poké Bowl Place”.

Bij de arrestatie van U. naar aanleiding van de aanslag op “Poké Bowl Place” werd zijn gsm-toestel in beslag genomen en uitgelezen. Hierin werd ook een conversatie aangetroffen tussen jullie waarin jullie een aanslag plannen op het adres 8(...)straat 217.” Er werd gesproken over een Glock en over het groot aantal politiepatrouilles. Op het adres ‘(...)straat 217’ is de zaak “Ben’s cars” gevestigd. Deze zaak was ooit opgestart door enkele leden van de familie B.S. De beschoten zaak Poké Bowl Place, gevestigd aan de (...)burg 118, is ook gelinkt aan de familie B.S. 19 minuten na het doorsturen van het adres (...)straat 217 werd de lokale politiezone Antwerpen aangestuurd voor een kleine ontploffing bij het pand aan de (...)straat. Uit retroactief telefonie-onderzoek op de oproepnummers van S. en U, in combinatie met de ANPR-gegevens van het voertuig VW Polo met Nederlandse kentekenplaat (...) bleek dat u, S. en U. op 07.07.2022 tussen 23u36 en 23u49 allen in de omgeving waren van het pand aan de (...)straat 2017 in Deurne. De speurders vermoedden dat jullie het plan hadden om een aanslag te plegen op dit adres, maar dat dit plan, omwille van de grote politieaanwezigheid, niet werd uitgevoerd.

“De feiten zijn zeer ernstig. Eerste hiermee wordt naar u verwezen), tweede [S.] en vijfde beklaagde [U.] waren betrokken bij zwaar geweld door in het midden van een nacht een handelspand te beschieten met een Kalasjnikov. Hierbij gingen enkele kogels zelfs door de rolluiken en ramen van het pand. Zij planden ook een aanslag op een pand in een andere straat, gelinkt aan dezelfde personen. Beklaagden stonden niet stil bij het gevaar dat ze hiermee creëerden voor andermans fysieke integriteit, noch bij de materiële schade die zij hierdoor veroorzaakt hebben. Evenmin hadden zij oog voor de angst en paniek die dit teweegbrengt bij de eigenaar van het beschoten pand en in de gehele straat. Zij verhogen met dergelijke feiten het onveiligheidsgevoel binnen de samenleving. [...] De rechtbank houdt bij de bestraffing rekening met de aard en de ernst van de feiten, ieders aandeel in de feiten, de leeftijd en persoonlijkheid van iedere beklaagde, ieders persoonlijke situatie en strafrechtelijk verleden. Eerste beklaagde (u) kwam tijdens zijn minderjarigheid meermaals in aanraking met de jeugdrechtbank. Bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 28 april 2023 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 40 maanden en een geldboete van 1.000 euro wegens inbreuken op de drugswet. Hij is thans in strafuitvoering en vraagt om mildheid. Hij stelt in ondergeschikte orde dat hij bij de feiten slechts zijdelings betrokken was. [...] De rechtbank is van oordeel dat, gelet op de aard en de ernst van de feiten en het weloverwogen karakter hiervan, een werkstraf of straf met (probatie-)uitstel een onvoldoende signaal zou vormen voor beklaagden en hen niet zou doen inzien dat dergelijke feiten niet worden getolereerd=, aldus het vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen d.d. 17.01.2024.

De maatschappij wordt tegenwoordig steeds vaker opgeschrikt door explosies en beschietingen bij woningen en panden. Er moet een einde worden gemaakt aan het gemak waarmee dit soort feiten, gericht op intimidatie, vandaag de dag lijken te worden gepleegd. Het behoeft geen toelichting dat een beschieting van een woning of handelspand, middenin een woonwijk, de nodige schrik en gevoelens van angst en onveiligheid in de buurt teweeg brengt. Het gaat om openlijke geweldpleging met een zeer bedreigend en intimiderend karakter. Dergelijke feiten hebben de potentie tot een levensbedreigende situatie te kunnen leiden. Er mag dan ook van geluk gesproken worden dat tijdens de beschieting niemand in het pand aanwezig was. Het is duidelijk dat de door u gepleegde feiten onder de noemer zeer zware criminaliteit kunnen worden gebracht.

U verklaarde dat u in het geval van een terugkeer naar Nederland sneller op het slechte pad zou komen. Het moge echter duidelijk zijn dat een verblijf in België u er niet van weerhouden heeft ernstige strafbare feiten te plegen.

Voorgaande illustreert duidelijk dat uit uw persoonlijk handelen een voor de maatschappij gevaarlijke ingesteldheid naar voren komt. De gerechtelijke tussenkomsten (die al een aanvang kenden toen u nog minderjarig was) hebben duidelijk geen enkele invloed op uw gedrag gehad en u vertoeft blijkbaar in een crimineel milieu waar drugs, het gebruik van vuurwapens en makkelijk geld als een volkomen evidentie beschouwd worden. Verdere recidive is dan ook te vrezen. Uw gedrag is zonder meer laakbaar geweest en heeft uiting gegeven aan een asociale en gevaarlijke persoonlijkheid, waarbij u ook geen enkele vorm van respect heeft getoond voor de regels geldend in een rechtsstaat en voor de maatschappelijke normen. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. U handelde in functie van het pure geldgewin en de snelle maximale persoonlijke verrijking. Gezien uw strafverleden en de karaktereigenschappen die voortvloeien uit de door u gepleegde feiten bestaat een reëel risico dat u na uw volgende vrijstelling, gepland voor 04.03.2030, vroeg of laat weer zal overgaan tot het plegen van nieuwe feiten. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze zou geoordeeld hebben dat zij een gevaar uitmaakt voor de openbare orde.

Het feit dat de verzoekende partij nu aanhaalt dat zij verschillende cursussen gevolgd heeft of aan het volgen is, zoals EHBO, Frans, wiskunde, en een opleiding om een VCA-attest te bekomen, en werkzaam was in de fitness van de gevangenis, doet hieraan niets af. Hetzelfde geldt voor het feit dat de verzoekende partij, wanneer zij vrijkomt, de intentie zou hebben om terug deel te nemen aan een toelatingsproef om te studeren en stelt aan het werk te willen gaan om inkomen te verwerven. De Raad is van oordeel dat de verwerende partij in de bestreden beslissing op niet-kennelijk onredelijke wijze tot de conclusie is gekomen dat uit “uw persoonlijk handelen een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren (komt) waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. U handelde in functie van het pure geldgewin en de snelle maximale persoonlijke verrijking. Gezien uw strafverleden en de karaktereigenschappen die voortvloeien uit de door u gepleegde feiten bestaat een reëel risico dat u na uw volgende vrijstelling, gepland voor 04.03.2030, vroeg of laat weer zal overgaan tot het plegen van nieuwe feiten. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor

de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving". De verzoekende partij maakt het tegendeel alvast niet aannemelijk.

De verzoekende partij voert verder aan dat zij een verzoekschrift vervroegde invrijheidstelling zou ingediend hebben met het oog op het verlaten van het Belgisch grondgebied. Het standpunt van de correctionele overheid en de verwerende partij is volgens de verzoekende partij dan ook inherent contradictorisch.

De verzoekende partij maakt vooreerst op geen enkele concrete wijze aannemelijk dat zij een verzoek tot vervroegde invrijheidsstelling heeft ingediend, laat staan dat de correctionele overheid haar vervroegde invrijheidsstelling zou hebben toegestaan. Bovendien spreekt de verzoekende partij haar hele voorgaande betoog tegen waar zij nu stelt dat zij zelf een aanvraag heeft ingediend om vrijwillig terug te keren naar Nederland om op die manier te kunnen genieten van vervroegde invrijheidsstelling. Daarmee ontkent zij immers impliciet de argumenten die zij hiervoor aanhaalde en die haar familie- en privéleven in België betreffen, de duur van haar verblijf in België, haar banden met België, en haar banden met het herkomstland.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng april tweeduizend vijftieng door:

J. CAMU,

kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU